

بیش از چندین تن اورانیوم غنی‌شده و همچنین محدود کردن اختیارات برجامی آژانس در کشورمان وزن بیشتری گرفت تا جایی‌که بارها کشورهای اروپایی و آژانس خروج ایران از این وضعیت انفعالی را مورد هجمه قرار داده و ناراحتی خود را ابراز داشته‌اند. حرکت به سمت دیپلماسی رو به جلو و کنار گذاشتن راهبرد صبر استراتژیک که نتوانست غرب را ملزم به احترام گذاشتن به حقوق ایران کند عملاً توپ را در زمین طرف مقابل انداخته است؛ اکنون آنها هستند که باید برای وضعیت پیش آمده پاسخی عملی و عینی داشته باشند.

ابتکار عمل در دست

دولت سیزدهم با همین پشتوانه قوی و شکست کارزار فشار حداکثری در موضعی جدید قرار گرفته و ابتکار عمل را در دست دارد. این مسأله باعث شد حتی زمانی که کشورهای غربی تلاش کردند با به تصویب رساندن قطعنامه‌ای سیاسی در شورای امنیت علیه کشورمان شوی سیاسی اجرا نمایند و از ایران امتیازات فرابرجامی بگیرند، تهران با پایان دادن به اجرای تعهدات برجامی فراپادمانی و کاهش دسترسی‌های آژانس و همچنین پرتودهی به اورانیوم‌های شصت درصد این تهدید را به فرصت تبدیل نماید. فشارهای بعدی ایالات متحده در تحریم شرکت‌های مختلف مانند چند شرکت چینی در حوزه نفتی نیز باعث شد ایران همین مسیر را ادامه داده و با تزریق گاز به سانتریفیوژهای جدید در مقابل مسیر خصمانه طرف مقابل به اقدام فعالانه

در مذاکرات جدید نه تنها جمهوری اسلامی ایران اجازه گفت‌وگو پیرامون مسائل موشکی و منطقه‌ای خود را نداد که حتی دست رد به هرگونه خواسته این کشور درخصوص موضوعات مرتبط با شهید حاج قاسم سلیمانی زد. ایران که خواستار عمل کردن طرف مقابل به تعهدات سال ۲۰۱۵ است، اجازه نداد این کشور به مسائل هسته‌ای ورود مجدد کرده و تلاش کند تا محدودیت‌های برجامی را گسترش دهد. آنها در تمام طول مذاکرات تلاش داشته‌اند تا با گسترش و توسعه محدودیت‌های برجامی برای تهران به قول خودشان دوران گریز هسته‌ای را از آنچه در برجام هم آمده بیشتر کنند. این توطئه البته هیچ گاه به نتیجه نرسید و پس از ماه‌ها تلاش، تیم امریکایی که به سد مذاکره کنندگانی قدرتمند خورده بود از این زیاده‌خواهی دست کشید

دست بزنند. این اتفاقات در کنار گسترش چتر دیپلماسی ایران منجر به آن شد تا در واکنش به تحریم‌های جدید، چین کشورها نیز واکنش نشان دهند. چین رسماً در همین فضا اعلام داشت که از تحریم‌های غیرقانونی و یکجانبه امریکا پیروی نمی‌کند و این کشور باید به اصلاح رفتار خود بپردازد. رفتار بازدارنده تهران منجر به آن شد که تعیین ده‌ها ضرب‌الاجل توسط غرب نیز تبدیل به یک اصطلاح تمسخرآمیز و بی‌فایده گردد. با این فرمان جدید در دیپلماسی، تهران توانست توافق مطلوب از منظر خود را به کرسی بنشاند و از کلیدواژه توافق خوب با تفسیر ایرانی سخن بگوید.

این «توافق خوب» چه ویژگی‌هایی دارد؟

۱. در مذاکرات جدید نه تنها جمهوری اسلامی ایران اجازه گفت‌وگو پیرامون مسائل موشکی و منطقه‌ای خود را نداد که حتی دست رد به هرگونه خواسته این کشور درخصوص موضوعات مرتبط با شهید حاج قاسم سلیمانی زد. ایران که خواستار عمل کردن طرف مقابل به تعهدات سال ۲۰۱۵ است، اجازه نداد این کشور به مسائل هسته‌ای ورود مجدد کرده و تلاش کند تا محدودیت‌های برجامی را گسترش دهد. آنها در تمام طول مذاکرات تلاش داشته‌اند تا با گسترش و توسعه محدودیت‌های برجامی برای تهران به قول خودشان دوران گریز هسته‌ای را از آنچه در برجام هم آمده بیشتر کنند. این توطئه البته هیچ گاه به نتیجه نرسید و پس از ماه‌ها تلاش، تیم امریکایی که به سد مذاکره کنندگانی قدرتمند خورده بود از این زیاده‌خواهی دست کشید.

علی باقری مذاکره کننده ارشد کشورمان همواره در مواضع علنی و صریح خود هر گونه مذاکره درخصوص مسائل دفاعی را رد کرده و گفته است: «برجام، دارای چهارچوب روشنی است و سایر مسائل به آن مربوط نیستند. ما بر سر قابلیت‌های دفاعی یا امنیت‌مان مذاکره نخواهیم کرد».

۲. امریکا به‌عنوان ناقض توافقنامه در جایگاه متهم و حتی بیرون از گفت‌وگوها قرار دارد. بنابراین از منظر تیم ایرانی این دولت امریکا است که نیاز دارد تا اعتمادسازی لازم را انجام دهد. ایران اعلام داشته است که امریکا ضمن اعتمادسازی باید با رفع همه تحریم‌ها، تحریم‌های وضع شده در دولت اوباما و ترامپ را لغو کرده و اراده جدی خود را برای جبران گذشته نشان دهد. باقری در این مورد می‌گوید: «هدف اصلی ما رفع تحریم‌های قانونی است که آنها با نقض قطعنامه‌های سازمان ملل به ملت ایران تحمیل کرده‌اند. هر تحریم در نقض برجام که توسط رئیس جمهوری اوباما یا رئیس جمهوری ترامپ وضع شده باید رفع شود».

۳. رفع واقعی تحریم‌ها نیاز به راستی‌آزمایی و گذشت زمان برای اثبات

